

## UBYTOVÁNÍ

● Přímo na Starém náměstí stojí **hotel Havel**. S bývalým prezidentem nemá nic společného, jméno mu dal jeho první hoteliér Karel Havel v roce 1860. O devadesát let později ho komunisté překlátili na Hotel Rudá hvězda. Před deseti lety byl celý zrekonstruován a vrátil se k původnímu jménu. Dvoulůžkový pokoj stojí 1200 Kč a za stokrátový příplatek může na pokoj i pes. Tel.: 494 534 576

● Nedaleko centra najdete na Masarykově ulici čtyřhvězdič-

kový **hotel Panorama**. Dvoulůžkový pokoj 1800 Kč. V hotelu si můžete zaplavat v krytém bazénu, relaxovat ve vířivce a dlouhou chvíli ukrátit u biliáru. Tel.: 494 534 619

● Na příjezdu od Častolovic, v ulici U židovského hřbitova je možné se ubytovat v malém rodinném **penziónu U Červinků**. K dispozici jsou celkem tři dvoulůžkové pokoje, každý host zaplatí za jednu noc 270 korun a večeři si může připravit v kuchyňce. Tel.: 605 755 382

## KAM NA JÍDL

● Budete-li bydlet v **hotelu Havel**, bez obav zůstaňte i na jídlo. Nabídka kuchyně je tak bohatá a rozmanitá, že ani při týdenním pobytu nestihnete ochutnat všechno. Krátkou exkurzí do Asie obstará křehké kuře s pikantní omáčkou. Pod mořskou hladinou je k snědku chobotnice na provensálský způsob nebo mušle s houbami. Chcete zůstat doma? Pak si dejte Vamberecký guláš v teplém chlebu. Nebo raději všichni poseďte u jednoho jídla? Potom si můžete povídat a uzobávat při sýrovém či masovém fondue.

● Při procházce městem se můžete zatoulat až na jeho se-

verovýchodní okraj k **hotelu Panoramě**. Za necelou stokrunku vám přinesou bohatýrskou porci pečeného králíka. Komu by to snad přišlo málo, může pokračovat ovocnými knedlíky s jahodami nebo meruňkami zasněženými strouhaným tvarem. Dojít po takovém obědě pěšky zpátky do města je úctyhodný výkon.

● Komu snad na jídle tolik nezáleží a potřebuje jen něco teplého do žaludku, ten se může postavit doprostřed Starého náměstí a rozhlédnout kolem. Na každou stranu je v dohledu nějaká restaurace nebo bistro.

## KAM S DĚTI

Nejmenším uděláte největší radost, vezmete-li je do zámeckého parku. Na dobře ošetřeném trávníku se mohou proběhnout bez obav, že za to dostanou vynadáno. A je tu několik prolézaček a houpaček, kterým kralují už poněkud zapomenuté „lodičky“ z plechu, ve špicích dvojice sedátek...

Starším dětem se zavděčíte, když je večer nasměrujete do

klubu Alien (Panská ul.). Každý pátek a sobotu tu je ve 20.30 h diskotéka, která končí kolem třetí ráno.

Celá rodina si může v Rychnově zajít do kina (ul. Hrdinů odboje). První červencový víkend tu v pátek od 20 h promítají Svěrákovu Jízdu, v sobotu a v neděli ve stejný čas film Lepší pozdě nežli později s Jackem Nicholsonem.



Sousoší „Bylo nás pět“ v Panské ulici



Radnice na náměstí

→ Proč tedy nesejít zpátky ke koňské hlavě. Na křižovatce u hasičské zbrojnice a okresního soudu stojí někdejší chudobinec. Je to dům se dvěma věžičkami. To že je ten slavný chudobinec, ve kterém žil legendární Josef Zilvar? Nikoliv. Rychnov měl v Poláckových časech chudobince dva a tohle je právě „ten druhý“. Zilvarův chudobinec stával v ulici Draha proti kinu a říkalo se mu zvěřinec.

Před domem s koňskou hlavou odbočte vpravo do Dobrovského ulice, kde za prohlídku stojí tzv. Chaloupky. Jsou to malé dvojdomky postavené před třemi sty lety jako obydlí řemeslníků pracujících na stavbě zámku. Pak v nich bydleli soukeníci a nyní jsou kulturní památkou. Na konci Chaloupek stojí za povšimnutí dům čp. 393. V něm měl dílnu vyučený kolář Oldřich Šklíba, který se však neproslavil loukoťovými koly k povozům, ale ledním hokejem. Po druhé světové válce totiž vyráběl pro československé národní mužstvo v letech 1947 až 1949 hokejky. Tu, se kterou chytal legendární Boža Modrý, měl dokonce patentovanou.

## Kdo se nemyje?

Při procházení Chaloupek je podle Poláčka radno se mít na pozoru. Vyprávěč a mluvčí pětice rychnovských kamarádů líčí toto území na břehu řeky takto:

*Naši nepřátelé jsou Ješňáci, ti jsou nejzejší. Ostávají v Chaloupkách, jsou zrzaví a mají obličejové píhovatě, takže jsou kropenatí jako boby, zvané řezníci. Jejich území se rozprostírá od hostince Na purku, zabírá nádraží a cihelnu a táhne se až k dělnickým domkům, zvaným Na Zavadilce.*

Tak tedy rychle pryč. Třeba dál proti proudu Javornického potoka. Jenže ouha, tady to může být ještě horší. Do části města zvané Habrová není podle Poláčka radno chodit neozbrojen.

*Avšak největší naši nepřátelé jsou Habrováci, to jsou ti nejhorší sprostáci. Habrováci i do školy nosí plné kapsy kamenů. Mají přesilu. Jejich mravy jsou špatné, zvyky ošklivé. Povahy jsou nesnášenlivé. Často bývají po škole. Ve škole sedí v oslovských lavicích, protože neprosívají. Také vyrušují a na jiné to svádí. Ruce si nemyjí, také krk mívají špinavý a pan učitel je posílá do umývárny.*

Ani s dospělými obyvateli Habrové to však v knížce nevypadalo právě růžově.

*Někteří se oddávají pašeráctví, protože musejí chodit s četníkem na okres. Mnozí úpí ve vězení pro špatné skutky. Habrováci každému nadávají. Běda cizinci, který by se odvážil do jejich země bez průvodu rodičů nebo jejich zástupců!*